

DE VERSTILDE INTERIEURS van Lara de Moor

*Ze is altijd op zoek naar BIJZONDERE plekken.
LARA DE MOOR schildert interieurs waar 'je met je OOG
doorheen kunt dwalen'.*

FOTOGRAFIE EDDO HARTMANN
TEKST ELLEN LEUSER

Je schildert veel interieurs, en vooral uit je eigen omgeving. 'Ruimtes zeggen me altijd veel, ik heb een bepaalde gevoeligheid denk ik voor mijn omgeving. De binnenruimtes die ik schilder kun je zien als plekken waarbinnen gedachtes en vragen zich openbaren. Het zijn geen maatschappelijke bespiegelingen, ik probeer zo dicht mogelijk bij mijn eigen ervaringen en observaties te blijven staan. Toch zijn de interieurs ook een verpersoonlijking van de mensen die er zijn geweest. De sporen die mensen achterlaten, vind ik interessant. Zoals een slang die zijn huid achterlaat.'

Het zijn dus geen fantasie- of droomplekken?

'Nee, de plekken die je ziet in mijn schilderijen zijn altijd plekken waar ik ben geweest. Ik probeer een soort echtheid, een tastbaarheid te bereiken. Ik vind het fantastisch dat het schilderij een plek kan laten zien die er niet is, maar ook wel is. Ik probeer altijd iets wezenlijks te vinden in die ruimtes, dus daarom moet ik er wel echt zijn geweest. De atmosfeer van een plek, het licht en het gevoel, kun je nooit van tevoren incalculeren. Door de tastbaarheid van de verf en de manier waarop ik schilder, probeer ik steeds weer een voorstelling te maken die bijna als aanwezig aanvoelt. Ik maak ook vaak settings in de ruimtes, als een commentaar of een schikking. Soms is dat een kleine ingreep, zoals het plaatsen van een blauwe wastobbe, soms grenst het aan een installatie zoals in *Threads*. Daarvoor heb ik met gespannen touwtjes een opstelling gemaakt. Dat idee had ik al eerder, alleen was ik nog niet waar ik dat moest maken. Omdat ik in dat schilderij oorspronkelijkheid en lotsgevoel wilde onderzoeken, was het logisch om het in mijn eigen woonkamer te doen.'

Foto: Rob Stallinga

Je gaat vaak actief op zoek naar ruimtes.

'Ja, soms krijg ik ook tips van vrienden. Zo kom ik in ruimtes die verlaten zijn, lege plekken. In een lege ruimte zijn altijd nog zo veel sporen te vinden van wat er is gebeurd. De geschiedenis van zo'n plek vind ik fascinerend. Onlangs ben ik met mijn zus naar België gegaan om daar weer eens een lege villa binnen te sluipen. Dat deden we vroeger ook al. Het was een grote vervallen toestand, maar bizar wat je aantreft, dat is niet te verzinnen. Het stond bomvol met prachtige meubels, spiegels, dressoirs, karaffen, transistorradio's en fotoalbums van een familie uit de jaren dertig. Er stond zelfs een oldtimer in dat huis. Het was heel filmisch, heel intens. Ik maak dan foto's. Voor mij zijn dat visuele aantekeningen.'

The Study, 2012,
oil on canvas,
140 x 200 cm,
AkzoNobel Art
Foundation.

Vassel, 2015,
oil on canvas,
137 x 185 cm,
Museum More
Collection.

BOVEN
Side Door, 2019,
oil on canvas,
197 x 158 cm.

RECHTS
Bed, 2015,
oil on canvas,
177 x 145 cm,
Menzis
Art Collection.

LINKS
Still Point, 2016,
oil on canvas,
37 x 56 cm,
private collection.

Is dat een van de projecten waar je nu mee bezig bent?

'Ja, maar het is bijna te veel. Ik zal er waarschijnlijk iets uit destilleren.'

Want jouw werk is leger.

'Dat klopt, leegte is een thema dat in al mijn werk zit: het onderzoek wat afwezigheid is, wat leegte is. En niets dat eigenlijk ook iets is. Zodra je zegt dat er niets is, is er alweer wat. Leegte is meer dan afwezigheid van volheid. Stilte is meer dan afwezigheid van geluid. In die Belgische villa was ik eigenlijk op zoek naar een plek met een lege vloer, maar het bleek een massief gevulde ruimte. Het licht was er wel heel bijzonder en dat is ook belangrijk voor me. Licht is een manifestatie van tijd, maar ook iets wat bijna niet in woorden om te zetten is. Heel sfeerbepalend. Licht kan objecten van vorm of uitstraling veranderen. Het communiceert emotie.'

Je schilderijen ontstaan uit gedachtes en vraagstukken. Moet je dat als toeschouwer weten om je schilderij te kunnen doorgronden?

'Nee, dat vind ik niet belangrijk. Mijn schilderijen hebben meerdere ingangen en lagen. Zelf zie ik ook pas later nieuwe verbanden. Ondanks mijn uitgangspunt laat ik me leiden door allerlei onbewuste processen. Ik denk dat je onbewust een stuk slimmer bent dan bewust. Daar werk ik graag mee. Ik ben geen lineair verhaal aan het schrijven. Ik heb een plan waarmee ik begin, maar vervolgens blijf ik openstaan voor onverwachte dingen. Soms komen dingen ook toevallig samen, ik ga vrij intuïtief te werk. Die speelsheid, die vrijheid wil ik behouden.'

Je bent opgeleid als beeldhouwer. Vanwaar deze overstap?

'Ik maakte constructief werk, maquetteachtige beelden die verwezen naar een andere plek, net als mijn schilderijen dat nu doen. Dus het was een geleidelijke overgang.'

LINKS

Links, 2019, oil on canvas, 49 x 74 cm.

RECHTS

The Good Room, 2019, oil on canvas, 213 x 168 cm.

ONDER

Thread, 2016, oil on canvas, 163 x 155 cm, private collection.

Maar ik kon er geen vrijheid in vinden, zoals ik dat wel kan in mijn schilderijen. Ik wil me laten leiden door het moment: mijn hoofd en handen zijn in gesprek, bijna buiten mijzelf om. Ik ben een snelle werker, soms werk ik ook beter als ik honger heb of boos ben. Als ik eigenlijk geen tijd heb, even moet opschieten, dan wordt het een stuk interessanter. Die niet-rationele dynamiek werkt voor mij heel goed.

Licht: 'Ik ben elke keer weer verrast welke kant het is opgegaan. Ben vaak totaal uitgeput op het laatst. Je zit voortdurend op je eigen vingers te kijken: welke verfstreek laat ik staan, welke moet veranderd worden en, vooral, wanneer blijf je ervan af?'

Heel intensief dus.

'Ja, het is als een evenwichtskunstenaar die op een draad loopt. Ik moet een soort aangespannen ontspannenheid hebben om te kunnen werken. Ik ben elke dag met mijn werk bezig, maar ik kan niet elke dag schilderen. Vaak zit ik alleen maar te kijken, ook 's avonds of 's nachts. Dan hangt er een soort fluwelen licht in mijn atelier, donzig bijna. Ik houd van de stilte van de nacht en de avond. Qua sfeer zijn mijn schilderijen op elk moment van de dag weer anders. In mijn optiek is een schilderij ook geen stilstaand iets. Je kunt een werk nooit helemaal in een keer beschouwen. Net als in de film zit er een tijdsverloop in, met een vrijheid die ligt bij de kijker. Ik probeer ruimtes te maken waar je doorheen kunt dwalen met je oog. Het gevoel dat je erin zou kunnen stappen en zo de lading van die plek kunt ervaren, vind ik belangrijk.'

Lara de Moor (1969) woont en werkt in Haarlem. Ze wordt vertegenwoordigd door Galerie LangArt in Amsterdam. Van 22 februari t/m 2 augustus doet ze mee aan de groepstentoonstelling *Realisme nu* in het Stedelijk Museum Schiedam. larademoor.com of langart.nl

Tangram, 2018, oil on canvas, 125 x 185 cm.